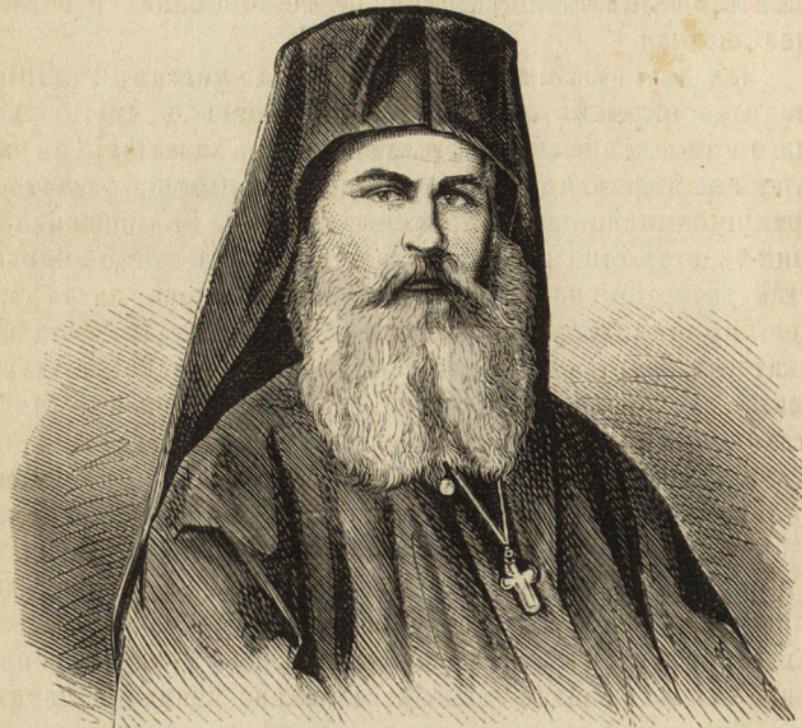

всичко че поборници-тѣ на народно-то слово бѣха взели да са явяватъ и въ редъ-тѣ на дѣйци-тѣ за възраждание на Бѫлгарщина-та бѣха взели да са подмѣжкунватъ и подреждатъ хора по-пѫргави и неуморени още, па и сама-та масса, народъ-тѣ, благодарение на нови-тѣ преобразования въ дѫржавата чрѣзъ танзиматъ-тѣ, като бѣше са доволно облекчило участъта и положение-то му, хваналъ бѣ да взема участие въ вълнение-то противу грѫцко-то духовенство, на кое-то отдаваше и праведно причини-тѣ на свое-то тежко падание — лишение

Иларионъ Ст. Михайловскій.

то отъ ближенъ другаръ и ревностенъ сътрудникъ бѣше произвело горестно впечатление въ душа-та на самъ останалий-тѣ на лице борецъ. Михайловскии не бѣ забелѣжилъ, или поправо да кажемъ не бѣ схваналъ още добръ проявенно-то въ народъ-тѣ ображение; той гледаше само подвигъ-тѣ голѣмъ и тежакъ, други работници на лице още не виждаше, ни срѣдства на располаганіе за борбѫ, затова са белкимъ и оттегли еъ манастиръ още сѫща-та година 1854; а отъ това може би и малко подиръ той са показа като да са свѣрна на минута отъ предзначаний си путь или като да склони да поизбили коли за да влѣзе въ него по прямѹ, вдавашь до нейдѣ на влияния-та на свои-тѣ сродни и близни въ Елена.